

**ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSÁNAK HIVATALA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE**

NAIH nyilvántartási szám: 40689

Az alapvető jogok biztosa és
a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettes

KÖZÖS JELENTÉSE

az AJB-518/2018. számú ügyben

Érintett szerv: Pest Megyei Kormányhivatal
Százhalombatta Város Polgármesteri Hivatala
Diósd Város Polgármesteri Hivatala
Érd Város Polgármesteri Hivatala

2018.

**Az alapvető jogok biztosa
és a
jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettes
Közös jelentése
az AJB-518/2018. számú ügyben**

Előadó: dr. Litkey Orsolya

Az eljárás megindítása

Panaszos első ízben 2016. július 31-én kérte segítségünket, mivel a lakóhelye közelében működő százhalombattai szórakozóhely rendezvényeivel kapcsolatos 2016. július 2-ai panaszára nem kapott választ sem Százhalombatta Város Jegyzőjétől, sem annak felügyeleti szervétől, a Pest Megyei Kormányhivaltól. Beadványában előadta, hogy az otthonául szolgáló társasház szomszédságában üzemelő szórakozóhelyen rendszeresen a késő hajnalig tartó zenés rendezvények, amelyek hangereje nagyon zavaró, valamint a szórakozóhely vendégeinek közterületi viselkedése is erősen kifogásolható.

A panasz alapján felmerült a jogállamiság elve és az abból fakadó jogbiztonság követelménye, a tisztességes eljáráshoz, az egészséges környezethez, valamint a testi és lelki egészséghez való alapjog sérelmének, illetve közvetlen veszélyének a gyanúja, ezért vizsgálatot indítottunk. Ennek során az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 21. § (1) bekezdés a) pontja alapján több ízben tájékoztatást kértünk Százhalombatta Város Jegyzőjétől, Diósd Város Jegyzőjétől, a Pest Megyei Kormányhivaltól (a továbbiakban: Kormányhivatal), valamint Érd Megyei Jogú Város Jegyzőjétől.

Érintett alapvető jogok

- *a jogállamiság elvéből következő jogbiztonság követelménye* [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”]
- *a tisztességes eljáráshoz való jog* [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”]
- *az egészséges környezethez való jog* [Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdés „Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez. (2) Aki a környezetben kárt okoz, köteles azt – törvényben meghatározottak szerint – helyreállítani vagy a helyreállítás költségét viselni.”]
- *a testi és lelki egészséghez való jog* [Alaptörvény XX. cikk „(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez. (2) Az (1) bekezdés szerinti jog érvényesülését Magyarország genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdasággal, az egészséges élelmiszerekhez és az ivóvízhez való hozzáférés biztosításával, a munkavédelem és az egészségügyi ellátás megszervezésével, a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával, valamint a környezet védelmének biztosításával segíti elő.”]

Alkalmazott jogszabályok

- A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.)
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.)
- A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.)

- Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.)
- A környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Zr.)
- A kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ker.kr.)

A megállapított tényállás

Panaszos 2016 júliusától kezdve több ízben is bejelentéssel élt a hatóságok felé elektronikus levél formájában a kifogásolt szórakozóhely működésével kapcsolatban, amelyeket Hivatalunkhoz is megküldött.¹ Ezekben azt sérelmezte, hogy a szórakozóhely működésének (kereskedelmi és zajvédelmi) hatósági ellenőrzése a bejelentések ellenére nem történik meg, bár a levelekben folyamatosan előre jelezte a szórakozóhely által meghirdetett zenés rendezvények időpontját, valamint csatolta több ízben az egyébként nem hitelesített zajmérővel készített mérési eredményeket, amelyek arra engedtek következtetni, hogy veszélyes mértékű zajjal jár a szórakozóhely üzemeltetése.

Tájékoztatást kértünk első ízben Százhalombatta Városának Jegyzőjétől², majd pedig Diósd Városának Jegyzőjétől³, a Pest Megyei Kormányhivatal Építésügyi, Hatósági, Oktatási és Törvényességi Felügyeleti Főosztályának Hatósági Osztályától (a továbbiakban: Hatósági Osztály), a Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatalának Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztályától (a továbbiakban: Főosztály)⁴, valamint Érd Megyei Jogú Városának Jegyzőjétől⁵.

A hozzánk beérkezett válaszok és az azokhoz mellékelt iratanyag⁶ alapján az alábbiak állapíthatóak meg:

A beadvánnyal érintett szórakozóhely üzemeltetését a jelenlegi fenntartó 2016. április 1-jétől végzi⁷. A százhalombattai jegyző 2016. április 19-én kelt 5/193-6/2016. számú döntésében állapította meg a vonatkozó zajkibocsátási határértékeket.

A megküldött iratok alapján a „Karma Café” elnevezésű szórakozóhely működésével kapcsolatban már 2016. április 1-jén birtokvédelmi kérelmet nyújtottak be⁸. Ebben egyúttal indítványozták a százhalombattai jegyző kizárását az eljárásból, az elfogultság feltételezésének indoka az volt, hogy az új üzemeltető betéti társaság tagja az egyik önkormányzati képviselő testvére. A beadvány nyomán 2016. május 5-én a Főosztály Diósd Város Önkormányzatának Jegyzőjét jelölte ki a birtokvédelmi eljárás lefolytatására⁹.

A birtokvédelmi beadványban az indítványozó azt kifogásolta, hogy a „Karma Café” üzemeltetése már a tevékenység bejelentését megelőzően megkezdődött, és nem történt hatósági zajmérés. Az üzemeltető nyilatkozata szerint a 2016. március 26-ai rendezvényt nem ők tartották, hanem az egy zártkörű rendezvény volt az épület átalakítását végzők szervezésében. A birtokvédelem megállapítása iránti kérelmet elutasították¹⁰, arra való hivatkozással, hogy a kifogásolt rendezvényt nem az tartotta, akivel szemben a birtokvédelmet kérték, illetve a kérelem

¹ Panaszostól érkeztek emailek 2016. július 31-én, augusztus 13-án és 14-én; szeptember 5-én és 26-án; október 3-án, 10-én és 23-án; november 6-án, 10-én, 12-én és 15-én, valamint 2017. július 17-én.

² AJB 5581-6/2016. és AJB 5581-13/2016. számú levelekben.

³ AJB 5581-12/2016. és AJB 2204-9/2017. számú levelekben, valamint telefonon 2017. november 21-én.

⁴ AJB 2204-4/2017. és AJB 2204-5/2017. számú levelekben.

⁵ 2017. november 21-ei és 2018. június 26-i telefonbeszélgetés.

⁶ A százhalombattai jegyző 2016. szeptember 7-én kelt 5/193-27/2016. és 2016. október 19-én kelt 2016. 5/193-32/2016. számú levelei. A diósdai jegyző 2016. október 20-án kelt 12647-9/2016. számú levele, 2017. április 25-én küldött emailje. A Főosztály 2017. június 17-én kelt PE-06/KTF/12634-5/2017. számú levele. A Hatósági Osztály 2017. június 15-én kelt PE/040/02233-2/2017. számú levele.

⁷ A szórakozóhely üzemeltetését 2015 márciusa és 2016 márciusa között egy másik gazdasági társaság végezte.

⁸ A kérelmet előterjesztő egy közelben lakó magánszemély volt, aki nem azonos Panaszossal.

⁹ PE/040/1496-2/2016. számú végzés

¹⁰ 2016. május 30-án kelt 10480-2/2016. számú határozat

egyebekben kereskedelmi hatósági jogkörben kezelhető, arra azonban Diósd Város Jegyzője nem rendelkezik illetékességgel.

A százhalombattai jegyző tájékoztatása szerint (és a diósdai jegyző által megküldött iratanyag alapján is) a birtokvédelmi igény után a következő lakossági bejelentés 2016. június 28-án érkezett¹¹, abban szintén a szórakozóhely „zajkibocsátásának hivatalos mérését”, a „zenés működési engedély” felfüggesztését kérték.

Panaszos 2016. július 2-ai levelében kérte a százhalombattai jegyző kereskedelmi hatóságként való eljárását a szórakozóhellyel kapcsolatban, egyúttal kérte a Kormányhivatal felügyeleti szervként való eljárását, különös tekintettel arra, hogy a korábbi birtokvédelmi ügyben Százhalombatta jegyzőjét kizárták az eljárásból.

A százhalombattai jegyző 2016. július 4-én kelt levelében¹² jelezte a Kormányhivatal felé, hogy a birtokvédelmi eljárásból történő kizárás okaként szolgáló körülmény továbbra is fennáll, így kérte ezen kérelem elbírálásából való kizárását is.

A Hatósági Osztály a hozzá is címzett lakossági bejelentések alapján 2016. július 11-én tájékoztatást kért¹³ a százhalombattai jegyzőtől arra vonatkozóan, hogy a szórakozóhellyel kapcsolatban érkeztek-e korábban lakossági bejelentések, volt-e folyamatban kereskedelmi hatósági, zajvédelmi eljárás az üzemeltetővel szemben.

A százhalombattai jegyző 2016. július 18-án kelt levelében megküldte az üzlet használatára vonatkozó dokumentumokat, az üzemeltetésre, mint kereskedelmi tevékenységre vonatkozó üzemeltetői bejelentéseket (üzlet nyitvatartási rendje, amely hétköznapokon éjfél, hétvégeken reggel hat óra, a végzett tevékenységek felsorolása), valamint az új üzemeltető részére kiadott zajkibocsátási határértékeket tartalmazó határozatot¹⁴.

A jegyző előadta azt is, hogy a 2016. áprilisi birtokvédelmi eljárás során feltárt kizárási ok továbbra is fennáll, ezért a jegyző 2016. július 4-én kelt levelében kérte a zajkibocsátással kapcsolatos eljárásból történő kizárását is és jelezte, hogy a kizárási kérelmére még nem kapott választ a Kormányhivataltól, és zajvédelmi eljárás épp a kizárási ok miatt nincs előtte folyamatban.

A Hatósági Osztály a kapott tájékoztatás alapján nem tartotta indokoltnak a felügyeleti eljárás folytatását, egyúttal 2016. július 25-én továbbította¹⁵ a jegyző zajvédelmi hatóságként való kizárására irányuló kérelmét a Főosztály felé, kérve annak további intézkedését.

A Főosztály 2016. augusztus 2-án PE/KTF/33274-1/2016. számú végzésében eleget téve a százhalombattai jegyző kérésének Diósd Város Jegyzőjét jelölte zajvédelmi hatóságként.

Mindeközben 2016. szeptember 15-én kelt levelében¹⁶ a Miniszterelnökség is kérte a Kormányhivatalt, hogy a hozzá (2016. augusztus 13-án) beérkező lakossági bejelentések alapján kereskedelmi hatósági jogkörben szükséges intézkedéseket tegye meg.

A Hatósági Osztály ezt követően tájékoztatást kért a diósdai jegyzőtől, aki előadta, hogy ő csak környezetvédelmi (zajvédelmi) hatóságként került kijelölése, kereskedelmi hatóságként nem járhat el, pedig a lakossági bejelentésekben kért intézkedések kereskedelmi jogkörben eljárva lennének orvosolhatóak. A kapott tájékoztatás alapján a Hatósági Osztály úgy ítélte meg, hogy a zajvédelmi hatósági eljárás lezárulta után lehet mérlegelni, indokolt-e a kereskedelmi hatósági eljárás.

A Hatósági Osztály 2016. október 4-én újabb tájékoztatást kért a diósdai jegyzőtől, aki arra válaszolva megküldte 2016. október 26-án kelt 12647-10/2016. számú, a szórakozóhely zajkibocsátásával kapcsolatos eljárását megszüntető végzését. A döntés indokolása szerint a megszüntetésre azért került sor, mert a hatóság felszólítására az üzemeltető elkészítette és benyújtotta a szórakozóhely 2016. szeptember 23-a péntek éjjeli zajkibocsátásáról készült mérési

¹¹ A korábban birtokvédelmet kérő személytől.

¹² 5/193-14/2016. számú levél

¹³ PE/040/2423-2/2016. számú levél

¹⁴ 2016. április 19-én kelt 5/193-6/2016. számú határozat (zajkibocsátás határérték nappal 50, éjjel 40 dB)

¹⁵ PE/040/2645-2/2016. számú levelével

¹⁶ TER-1/1386/2/2016.

jegyzőkönyvet¹⁷, és a szakértői vélemény szerint a zajkibocsátás megfelel a zajkibocsátási határértékeket megállapító határozatnak. Az indokolás kitért arra is, hogy a lakossági bejelentésekhez csatolt mérési eredmények nem hitelesített mérőeszközzel történtek így azok bizonyítékként nem vehetők figyelembe. A döntéssel szemben nem érkezett jogorvoslati kérelem.

2016. november 22-én a Nemzeti Védelmi Szolgálat további intézkedés céljából megküldte a százhalombattai jegyzőnek a hozzá november 15-én elektronikusan beérkező lakossági bejelentést.

Diósd Város Jegyzője szintén a százhalombattai jegyzőnek továbbította 2016. november 28-án a hozzá 2016. november 14-én beérkezett lakossági bejelentést.

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Érdi Rendőrkapitánysága 2016. november 29-én küldte meg a szórakozóhely túlzott zajterhelése miatti lakossági bejelentést Százhalombatta Város jegyzőjének, melyhez mellékelte a 2016. november 21-ei helyszíni ellenőrzésről készült jelentést is.

A lakossági bejelentések a szórakozóhely zajkibocsátását sérelmezték, és kérték annak hatósági ellenőrzését.

A százhalombattai jegyző 2016. december 7-én kelt 5/193-35/2016. számú levelében tájékoztatta a Kormányhivatalt a hozzá beérkező áttételekről, lakossági bejelentésekről és ismét hangsúlyozta, hogy az elfogulatlan eljárását akadályozó körülmény továbbra is fennáll, így újból kérte kizárását a kérelmek elbírálásából.

A Hatósági Osztály 2016. december 23-án kelt PE/040/2797-11/2016. számú levelében a hozzá beérkező lakossági bejelentéseket áttette a százhalombattai jegyzőnek. A levélben a Kormányhivatal hangsúlyozta, hogy az ilyen típusú kérelmek elbírálása a jegyző zajvédelmi és kereskedelmi hatósági jogkörét is érintik.

Ezt követően a Hatósági Osztály 2016. december 29-én kelt PE/040/2645-4/2016. számú levelében részletesen tájékoztatta a százhalombattai jegyzőt a Ket. kizárásra vonatkozó szabályairól, azaz arról, hogy a szóban forgó relatív kizárási okot mindig csak konkrét eljárás vonatkozásában lehet megvizsgálni, továbbá hiányolta a jegyzői tájékoztatásból a konkrét jogszabályi hely megjelölését, amely alapján az ügy ítéli meg, hogy kizárását kell kimondani. A kért nyilatkozat megtételére a kézhezvételtől számított 5 nap határidőt adott a felettes szerv.

A felhívásra a százhalombattai jegyző 2017. január 5-én kelt 5/8-2/2017. számú levelében előadta, hogy a korábbi kizárásokat a Ket. 42. § (3) bekezdése¹⁸ alapján kérte, és a kizárásra okot ad továbbra is az a körülmény, hogy a jegyzőnek az önkormányzat környezetvédelmi tanácsnoka közeli hozzátartozójával szemben kellene eljárnia. Levelében kérte, hogy a legutóbbi áttétellel érintett kérelmek kivizsgálására más eljáró hatóság kijelölésére kerüljön sor.

A Hatósági Osztály hivatkozással előbbi levélre, 2017. február 1-jén kelt PE/040/00250-2/2017. számon tájékoztatta a jegyzőt, hogy bár a Kormányhivatal a beadványokat a Panasztörvény alapján kereskedelmi ügykörben érkezett panaszbeadványokként kezelte, a felterjesztett iratanyag áttekintését követően megállapította, hogy a beadványokban foglaltak teljes körű kivizsgálása, illetve orvoslása államigazgatási (adott esetben elsősorban kereskedelmi hatósági) hatáskörbe tartozik. Nyilatkozattételre hívta fel a jegyzőt a tekintetben, hogy a korábbi nyilatkozatában említett kizárási ok a kereskedelmi hatáskörben lefolytatandó eljárás során is fennáll-e. Felhívta továbbá az elsőfokú hatóság figyelmét, hogy a beadványokkal kapcsolatban a kizárási ok bejelentésétől függetlenül az elsőfokú hatóságnak, mint kereskedelmi hatáskörben eljáró hatóságnak eljárási kötelezettsége keletkezett.

2017. január 25-én kelt - 5/8-4/2017. számú - levelében a százhalombattai jegyző jelezte, hogy a szórakozóhely üzemeltetője társasági formát váltott (Kft.-vé alakult), ezért szükségessé vált a részére korábban kiadott zajkibocsátási határértékeket megállapító döntés módosítása. A jegyző ezen eljárásból való kizárását is kérte. 2017. február 10-én kelt levelében a jegyző kizárást

¹⁷ A szakértői véleményt Major Balázs zaj- és rezgésvédelmi szakmérnök készítette 2016 októberében, a zajmérésre 2016. szeptember 23-án 22.00-23.30 között került sor.

¹⁸ A törvény 42. § (3) bekezdése szerint az ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akitől nem várható el az ügy tárgyilagossági megítélése.

kérte a „Karma Café” elnevezésű szórakozóhellyel kapcsolatos kereskedelmi és zajvédelmi hatósági eljárásból is.

A Hatósági Osztály 2017. március 1-jén PE/040/00250-4/2017. számú végzésében áttette a Főosztályhoz a jegyző környezetvédelmi hatóságként való kizárása iránti kérelmet. Majd 2017. március 2-án kelt PE/040/00250-6/2017. számú végzésében a százhalombattai jegyzőt a szórakozóhellyel kapcsolatos kereskedelmi hatósági eljárásból kizárta, helyette Érd Megyei Jogú Város Jegyzőjét jelölte ki.

A Főosztály 2017. április 5-én kelt PE-06/KTF/10758-3/2017. számú végzésében Diósd Város Jegyzőjét jelölte ki zajvédelmi hatóságként.

A diósi jegyző ebben az eljárásában helyszíni szemlét tartott, illetve szakértőt rendelt ki a zajkibocsátás ellenőrzésére. A szakértő a 2017. június 26-án elkészített szakvéleményében megállapította, hogy a szórakozóhely éjszakai zajkibocsátása nem felelt meg a zajvédelmi előírásoknak, a túllépés mértéke 8 dB volt. A szakértői véleményben foglaltak alapján a diósi jegyző 2017. június 30-án kelt 5811-12/2017. számú határozatában az üzemeltetőt intézkedési terv 2017. szeptember 30-áig történő benyújtására kötelezte.

2017. április 19-én kelt PE/040/00250-8/2017. számú levelében a Hatósági Osztály tájékoztatást kért az érdi jegyzőtől eljárására vonatkozóan, mivel a Nemzeti Védelmi Szolgálat 2017. március 24-én ismét továbbított neki egy lakossági bejelentést.

Az érdi jegyző 2017. április 21-én kelt 4/15345/9/2017. számú levelében előadta, hogy 2017. március 29-én és április 1-jén előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzést tartott a szórakozóhelyen, előadta továbbá, hogy a százhalombattai jegyzőtől 2017. április 20-án érkezett meg hozzá a vonatkozó iratanyag.

2017. november 21-én telefonon adott tájékoztatásában az érdi jegyző munkatársa előadta, hogy a lefolytatott helyszíni szemlék során a vendégek közterületi viselkedése nem volt kirívó, a szórakozóhely előtt dohányzók normál hangerővel beszélgettek. Az ügyben meghallgatást is tartottak, amelyre a közelben lakókat is meghívták, az ott elhangzottak alapján a szórakozóhely által szolgáltatott zene hangereje a zavaró. A kereskedelmi hatóság érdemi döntése előfeltételének tartja, hogy a zajvédelmi hatósági jogkörben eljáró diósi jegyző milyen intézkedést hoz.

A diósi jegyző munkatársa ugyancsak 2017. november 21-én telefonon azt a tájékoztatást adta, hogy a zajvédelmi intézkedési tervet az üzemeltető nem nyújtotta be az előírt határidőre (2017. szeptember 30.). A hatóság egyelőre nem intézkedett eljárási bírság, és új teljesítési határidő megállapításáról. Azon kérdésre, hogy a 2017. júniusi hatósági zajméréssel igazolt zajkibocsátási határérték túllépés miatt miért nem került sor zajbírság kiszabására, a válasz az volt, hogy intézkedési terv benyújtására adtak ki kötelezést, és a szórakozóhellyel kapcsolatos probléma valójában kereskedelmi jogkörben lenne orvosolható.

2018. június 26-án rövid úton az érdi jegyző munkatársa - a folyamatban lévő kereskedelmi hatósági eljárással kapcsolatban - arról számolt be, hogy az előző megkeresés óta érdemi változás nem történt, a kereskedelmi hatósági eljárás változatlanul folyamatban van. A diósi jegyző munkatársa az önkormányzat előtt folyó zajvédelmi hatósági ügyben történt eljárások alakulásával összefüggésben közölte, hogy az intézkedési tervet 2017. december 8-án nyújtotta be az üzemeltető, aki „folyamatosan dolgozik” a zaj csökkentésén. Az intézkedési terv benyújtása óta jelen megkeresés idejéig a zajkibocsátási határértékek ellenőrzése nem történt meg, a kapott tájékoztatás szerint arra a közeljövőben fog sor kerülni.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

Az ombudsmani feladat- és hatáskört, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságokat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv, helyi önkormányzat,

nemzetiségi önkormányzat, kötelező tagság alapján működő köztestület, a Magyar Honvédség, rendvédelmi szerv, közigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv e jogkörében, nyomozó hatóság vagy az ügyészség nyomozást végző szerve, közjegyző, törvényszéki végrehajtó, önálló bírósági végrehajtó vagy közszolgáltatást végző szerv (a továbbiakban együtt: hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszaállítás), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket - ide nem értve a közigazgatási pert - már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Jelen ügyben a Kormányhivatal, a százhalombattai, a diósi és az érdi önkormányzat jegyzői (államigazgatási) hatósági jogkörében eljárva hatóságnak minősülnek, ezért eljárásuk vizsgálatára az Ajbt. 18. § (1) bekezdése alapján kiterjed az ombudsman hatásköre.

Az Ajbt. 28. § (1) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa az általa lefolytatott vizsgálatról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket.

II. A vizsgált alapjogok tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során autonóm, tárgyilagos és semleges módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget megbízatásának. Az ombudsmani intézmény megalakulása óta az országgyűlési biztos következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira.

Magyarország Alaptörvénye és az Ajbt. hatálybalépésével követni kívánjuk a fenti gyakorlatot, így míg az Alkotmánybíróság eltérő álláspontot nem fogalmaz meg, *eljárásunk során irányadónak tekintjük a testület eddigi megállapításait*. Mindezt alátámasztandó az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában kiemelte, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében, a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el. A testület ennek kapcsán elvi érveléssel mondta ki azt, hogy „az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket.”

1. *Az Alaptörvény B) cikke (1) bekezdése szerint Magyarország független demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az állami és önkormányzati döntések jogszabályoknak való megfelelését is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények. Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van, a jogállamiság elvéből folyó egyik legfontosabb alapkövetelmény ugyanakkor éppen a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított*

működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket.

A 72/1995. (XII. 15.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „a jogbiztonságnak elengedhetetlen követelménye, hogy a jogalkalmazói magatartás - adott esetben: az államigazgatás és az önkormányzat döntési feladat- és hatáskörébe tartozó ügy törvényi szabályozás szerinti elintézésének időtartama - előre kiszámítható legyen. Az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben. A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelessége, hogy hatáskörét gyakorolja, azaz illetékességi területén a hatáskörébe utalt ügyben az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon. [...] A hivatalból indult eljárások többsége is kihat számos állampolgárra. A hivatalból kiadott határozat ugyanis többnyire életet, testi épséget, egészséget véd, illetve biztonságot, jogvédelmet nyújt az ügyben érintett kisebb vagy nagyobb közösség számára. Akár kérelemre, akár hivatalból indul tehát az eljárás, a közigazgatási határozat előírt időben történő kiadása jogos méretű magán- és - közvetlenül vagy közvetve - közérdeket szolgál.”

2. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Az Alkotmánybíróság szerint a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.¹⁹ Olyan jogalkalmazói eljárást foglal magában, amely a materiális jogállam értékrendjének megfelelően, a demokratikus alkotmányfejlődés során kikristályosodott alapelvek és szabályok alapján zajlik. Az alkotmánybírósági gyakorlat alapján a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni²⁰. Az irányadó alkotmánybírósági értelmezés alapján a jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való jog – a közhatalmi tevékenység korlátaiként – önálló alkotmányjogi normaként érvényesülnek, nem csupán más előírásokat kiegészítő, járulékos szabályok. Hatékony gátját képezik a garanciális szabályok szándékolt félretételének, félreértelmezésének, az egységes jogalkalmazás hiányából, a kiszámíthatatlanságból következő tényleges vagy potenciális érdek- és jogsérelmek bekövetkezésének. A jogállamiságnak és tisztességes eljárás követelményének nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell. A közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerűség követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők.²¹

A jogbiztonság követelményével, valamint a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos tipikus visszásságok közé sorolható különösen az eljárások elhúzódása, a tényállás nem kellő mértékű tisztázása, a beadott kérelem, panasz érdemi vizsgálatának hiánya, vagy éppen az, ha a vizsgált szerv a kérelmet nem annak tartalma szerint bírálja el.

3. Az Alaptörvény XXI. cikkében deklarált egészséges környezethez való jog értelmezését az Alkotmánybíróság az Alaptörvény alapján is elvégezte, és 3068/2013. (III. 14.) AB határozatban megállapította, hogy „[a]z Alaptörvény szövege az egészséges környezethez való jog tekintetében megegyezik az Alkotmány szövegével, ezért az egészséges környezethez való jog értelmezése során az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban tett megállapítások is irányadónak tekintetők.”

Az Alkotmánybíróság az egészséges környezethez való jogról szóló alkotmánybírósági határozatokat áttekintő 16/2015. (VI. 5.) AB határozatban a 28/1994. (V. 20.) határozatot idézve kiemelte, hogy a „környezetvédelemhez való jog [...] elsősorban önállósult és önmagában vett intézményvédelem, azaz olyan sajátos alapjog, amelynek az objektív, intézményvédelmi oldala túlnyomó és meghatározó. A környezethez való jog az állam környezetvédelemre vonatkozó kötelességei teljesítésének garanciáit emeli az alapjogok szintjére, beleértve a környezet elért védelme korlátozhatóságának feltételeit is. E jog sajátosságai folytán

¹⁹ Vö. 6/1998. (III. 11.) AB határozat és 14/2004. (V. 7.) AB határozat.

²⁰ 6/1998. (III.11.) AB határozat, 14/2004. (V.7.) AB határozat

²¹ 11/1992. (III. 5.) AB határozat, 49/1998. (XI. 27.) AB határozat, 5/1999. (III. 31.) AB határozat

mindazokat a feladatokat, amelyeket másutt alanyi jogok védelmével teljesít az állam, itt törvényi és szervezeti garanciák nyújtásával kell ellátnia.”

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy „[a] környezethez való jog az emberi élethez való jog érvényesülésének fizikai feltételeit biztosítja. Mindez a környezethez való jog jogalkotással való védelmének különös, más jogokéhoz képest fokozottan szigorú voltát követeli meg. [...] A környezethez való jog sajátosságaiból következően az állam nem élvez szabadságot abban, hogy a környezet állapotát romlani engedje, vagy a romlás kockázatát megengedje”.

4. Az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez, továbbá a (2) bekezdés rögzíti, hogy ezt a jogot Magyarország – többek között – a környezet védelmének biztosításával segíti elő. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az egészséghez való jog az Alaptörvény rendelkezései alapján is az emberi méltóság sérthetetlenségéből vezetendő le, ezért korábbi értelmezését fenntarthatónak nyilvánította. Megállapította továbbá, hogy „az egészséghez való alanyi jog az egyén testi és lelki integritását védi, s mint ilyen az ember egészségének megőrzésére szolgál.” Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdését az egészséghez való jog alanyi oldalának, míg a (2) bekezdését az objektív, intézményvédelmi oldalának tekinti.

Az Alaptörvény az egészséges környezethez, valamint az egészséghez való két alapvető jogon keresztül közvetlen kapcsolatot teremt a környezet állapota és az ember testi, lelki egészsége között. Így az ezen alapvető jogokkal kapcsolatos kérdéseket mindig vizsgálni kell az állami szervek környezetvédelmi intézkedések tételére vonatkozó kötelessége oldaláról is.

III. Az ügy érdemében

A vizsgált hatóságokhoz és hozzánk beérkezett lakossági bejelentések 2016 nyaratól a szórakozóhely túlzónak talált zajkibocsátásának ellenőrzését és a szükséges szankciók alkalmazását kérték minden esetben. A beadványok nevesítették is, hogy a százhalombattai jegyző kereskedelmi és zajvédelmi hatósági jogköreinek gyakorlását kéri, illetve Panaszos 2016. július 2-ai beadványában már a felettes szerv jogkörével rendelkező Kormányhivatal eljárását is kérte.

A százhalombattai jegyző 2016. július 4-én kelt levelében jelezte a Kormányhivatal felé, hogy a birtokvédelmi eljárásból történő kizárás okaként szolgáló körülmény továbbra is fennáll, így kérte ezen kérelem elbírálásából való kizárását is. A százhalombattai jegyző kizárásra irányuló kérelme nem nevesítette külön, hogy mind a kereskedelmi, mind a zajvédelmi hatósági eljárásra vonatkozik, ehelyett úgy fogalmazott, hogy a beérkezett kérelem elbírálását nem tudja elfogultság nélkül elvégezni. A százhalombattai jegyző Hatósági Osztálynak írt - 2016. július 18-ai – válaszlevele utalt arra, hogy nem kapott még választ a Kormányhivataltól a kizárási kérelmére vonatkozóan.

Utalnunk kell arra, hogy a kereskedelmi hatósági eljárás anyagi jogi szabályait a Kertv. és az annak végrehatási rendeleteként megalkotott Ker.kr.²² tartalmazza. A Kertv. és Ker.kr. által használt „veszélyes mértékű zaj” definícióját a Zr. adja meg²³.

²² A Kertv. 6. § (5) bekezdése úgy szól, hogy a kereskedelmi hatóság bejelentés alapján vagy hivatalból - a lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való jogának biztosítása érdekében - a külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű zaj esetén az üzlet éjszakai (22 óra és 6 óra közötti) nyitva tartását korlátozhatja. A korlátozás keretében a kereskedelmi hatóság a jogsértő állapot megszüntetéséig kötelező éjszakai zárva tartási időszakot rendelhet el.

A (7) bekezdés szerint vendéglátó üzletben a vendégek szórakoztatására zeneszolgáltatás, műsoros előadás, táncrendezvény vagy egyéb szórakoztató szolgáltatás olyan módon nyújtható, illetve szervezhető, hogy az nem járhat a külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű környezeti zajjal.

A Kertv. 9. § (4) bekezdése szerint a tevékenységre vonatkozó jogszabályi és hatósági előírások megsértése esetén - a külön jogszabályban foglaltak szerint - a kereskedelmi hatóság

c) ha a kereskedő tevékenysége a külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű környezeti zajjal jár, az üzlet környezetében, illetve a kereskedelmi tevékenység hatókörében lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való jogának biztosítása érdekében

ca) korlátozza 22 óra és 6 óra között a kereskedelmi tevékenységet, illetve az üzlet kötelező éjszakai zárva tartását rendeli el,

cb) korlátozza vagy megtiltja a vendéglátó üzletben a vendégek szórakoztatására nyújtott szolgáltatást, tevékenységet,

cc) korlátozza vagy megtiltja a hirdetés vagy figyelemfelhívás céljára szolgáló hanghatást okozó eszköz használatát.

A zajvédelmi hatósági eljárás részletszabályait – többek között – a Zr.²⁴ tartalmazza.

A jelen ügyben vizsgálat alá vont eljárások, azaz a Kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárása, valamint a diósi jegyző által lefolytatott államigazgatási eljárások eljárási szabályanyagát 2018. január 1-jéig a Ket. tartalmazta.

A Ket. 88. §-a kimondta, hogy a hatóság - a hatáskörének keretei között - ellenőrzi a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását, valamint a végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.²⁵

A hatósági ellenőrzés a közigazgatási ellenőrzés egyik rész típusa, önálló közigazgatási tevékenységfajta. A Ket. szerinti hatósági ellenőrzés sajátos konstrukció, ugyanis a hatósági ellenőrzés és az eredményeként megállapított jogszabálysértés tárgyában a jogkövetkezmény alkalmazása nem egy egységes eljárásban történik. A hatósági ellenőrzés elkülönült „eljárás”, melyet jogszabálysértés megállapítása esetén általában egy másik, mégpedig hatósági vagy más eljárás követ.

A hatósági ellenőrzés keretében érvényesül az officialitás elve, tehát a hatósági ellenőrzésre a hatóság mérlegelése szerint hivatalból kerülhet sor. Ettől függetlenül a hatósági ellenőrzés lefolytatását „bárki” kezdeményezheti, azonban a hatóság a Ket. szerint ez esetben is hivatalból indíthatja meg - mérlegelése alapján - a hatósági ellenőrzésre irányuló eljárást (Főv. Ít. 4.Kpkf.50.094/2004/3).

Ha az ellenőrzés kezdeményezése tartalmában a Ket. szerinti kérelemnek minősül, akkor a hatóságnak eljárási kötelezettsége keletkezik a beadvány tárgyában, mégpedig nem ellenőrzés, hanem hatósági eljárás lefolytatására (Főv. Ít. 2. Kf. 27.335/2009/6.). Alapvető eljárási hiba, ha a hatóság nem a megfelelő eljárási rendben jár el (márpedig a hatósági ellenőrzés és a kérelemre induló hatósági eljárás tekintetében más eljárásjogi rezsím érvényesül).

Bár a bejelentés vagy panasz nem okoz ellenőrzési (eljárási) kötelezettséget, de a hatóság köteles (általában az ellenőrzéstől elkülönült, önálló eljárásban) részletesen megvizsgálni a bejelentésben foglaltakat abból a szempontból, hogy indít-e hatósági ellenőrzést vagy eljárást.

Az (5) bekezdés szerint a kereskedelmi hatóságnak a (4) bekezdés a), valamint c)-g) pontjában foglalt megsértése esetén hozott határozata ellen nincs helye fellebbezésnek.

A Ker.kr. 27. § (2) bekezdése szerint, a jegyző a működési engedélyt visszavonja, illetve tevékenység folytatását megtiltja és a kereskedőt, illetve az üzletet a nyilvántartásból törli és az üzletet bezárítja, ha c) a kereskedő a külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű környezeti zaj esetén, a lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való jogának biztosítása érdekében, a jogsértő állapot megszüntetéséig elrendelt kötelező éjszakai zárva tartási időszak alatt továbbra is nyitva tart, d) a kereskedő a külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű környezeti zaj esetén a hirdetés vagy figyelemfelhívás céljára szolgáló hanghatásokat okozó eszközt használatának megtiltása ellenére tovább használja.

²³ Zr. 2. § j) pontja szerint veszélyes mértékű zaj:

ja) olyan környezeti zaj, amely meghaladja a külön jogszabályban megállapított zajszennyezettség (a továbbiakban: zajterhelés), illetőleg zajkibocsátás megengedett határértékét,

jb) olyan szabadidős zajforrástól származó zaj, amelyre jellegéből adódóan határértéket megállapítani nem lehet, mert azonos körülmények között nem ismételtető és érzékszervi észleléssel megállapíthatóan a hatásterületen élő lakosság nyugalma zavarja.

²⁴ A Zr. – a diósi jegyző kijelölésekor hatályos – 26. § (1) bekezdése szerint a környezetvédelmi hatóság a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény szerinti környezetvédelmi bírságot a) az üzemi vagy szabadidős zajforrás által okozott aa) zajkibocsátási határérték túllépése esetén a védendő terület jellegétől függően a 3. számú melléklet 1.1 alpontja vagy 1.2 alpontja, ab) a 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet 2/A. § (3) bekezdése szerinti felmentés idejére vonatkozó zajterhelési határérték túllépése esetén a 3. számú melléklet 1.4 alpontja, b) az üzemi vagy szabadidős zajforrás által a védendő helyiségekben okozott zajterhelési határértékek túllépése esetén a 3. számú melléklet 1.3. alpontja, c) az építési zajforrás által okozott zajterhelési határérték túllépése esetén a 3. számú melléklet 2. pontja, d) a környezeti rezgésforrás által okozott rezgésterhelési határérték túllépése esetén a 3. számú melléklet 3. pontja, e) a jogszabályban vagy hatósági határozatban foglalt kötelezettségek megszegése esetén a 3. számú melléklet 4. pontja alapján állapítja meg (a továbbiakban: zaj- és rezgésbírság). A Zr. 27. §-a szerint a környezetvédelmi hatóság a 26. § szerinti bírságot a tudomás szerzésétől számított 1 éven túl, illetve a bírságolandó magatartás tanúsításától számított öt éven túl nem szabhat ki bírságot. Ha azonban a magatartás jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg, a bírságolás elévülése mindaddig nem kezdődik meg, amíg a jogszerűtlen állapot fennáll. A Zr. 28. § (1) bekezdése szerint a zajbírság megállapításához a környezetvédelmi hatóságnak - külön jogszabály szerinti - zajvizsgálatot kell elvégezni. A Zr. 17. § (1) bekezdése szerint, ha a környezetvédelmi hatóság azt állapítja meg, hogy a szabadidős vagy üzemi zajforrás által okozott zaj a zajkibocsátási határértéket túllépi, akkor a zajforrás üzemeltetőjét intézkedési terv benyújtására kötelezi. A (3) bekezdés szerint, ha a környezetvédelmi hatóság az intézkedési tervet jóváhagyja, az üzemeltetőt határidő kitűzésével a benne szereplő intézkedések megvalósítására kötelezi. A Zr. 26. § (2) bekezdés úgy szól, hogy az (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti bírság az intézkedési terv végrehajtásának ideje alatt nem szabható ki.

²⁵ Tartalmában megegyező szabályt az Ákr. 99.§-a tartalmaz.

A Ket. 20. § (1) szerint a hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben illetékességi területén, valamint kijelölés alapján köteles eljárni. Az eljárási kötelezettség nem azt jelenti, hogy a hatóság köteles megindítani az eljárást, ha bejelentésre vagy hivatalból hatáskörébe és illetékességbe tartozó ügyet észlel, hanem azt, hogy a megindított vagy megindult ügyben köteles az eljárást a Ket. szabályai szerint lefolytatni és befejezni. Ez azt jelenti, hogy csak kérelemre induló vagy kérelemre is indítható ügyekben beszélhetünk feltétlen eljárási köteleességről - amely nem függ a hatóság mérlegelésétől -, mert a Ket. 29. § (1) bekezdése értelmében a kérelemre automatikusan - minden tovább hatósági eljárási cselekménytől függetlenül - megindul az ügy, az ügyintézési határidő, amely a kérelem beérkezését követő napon elkezdődik.

A Ket. 20. § (2) bekezdés szerint, ha a hatóság eljárási köteleességének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a felügyeleti szerv az erre irányuló kérelem megérkezésétől vagy a hivatalos tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül kivizsgálja a mulasztás okát, és a mulasztó hatóságot az eljárás során kívüli lefolytatására utasítja.²⁶ A Ket. 20. §-ában foglalt eljárás alapvető jelentőségű biztosíték az ügyfél számára, hogy ügye nem maradhat elintézetlen, a felügyeleti szerv vagy a bíróság gondoskodik a mulasztás kiküszöböléséről. Nyilvánvaló ugyanakkor, ha e szabályok alkalmazására sor kerül, akkor az ügyfél már hátrányt szenvedett abból, hogy ügyében nem a jogszabály szerinti határidőben hozott döntést a hatóság. A sérelem mielőbbi orvoslása érdekében a törvény soron kívüli eljárást ír elő a mulasztás kiküszöbölésére.

A törvény 20. § (8) bekezdése szerint a felügyeleti szerv a (2) bekezdés szerinti intézkedésről, valamint az eljáró hatóság (3) bekezdés szerint történő kijelöléséről az ügyfelet értesíti, továbbá ellenőrzi, hogy a hatóság a mulasztást követően, illetve a kijelölt hatóság határidőn belül eleget tesz-e eljárási kötelezettségének.

A Ket. 42-43. §-ai²⁷ szabályozták a közigazgatási hatósági eljárásból való kizárással vonatkozó rendelkezéseket.²⁸

A kizárás valamennyi eljárásjogban megtalálható, és nemcsak a jogállamiság egyik biztosítója, hanem a megfelelő ügyintézéshez való jog, valamint a tisztességes eljárás egyik

²⁶ Az eljárási kötelezettségre vonatkozó szabályokat az Ákr. a Ket.-hez képest lényegesen egyszerűbb és rövidebb tartalommal a 15. §-ban határozza meg. (Megjegyezzük, hogy mivel a felügyeleti szerv utasítására nem állapít meg az Ákr. határidőt, azt az 50. § (6) bekezdése alapján azonnal, de legkésőbb nyolc napon belül kell megtennie.)

²⁷ Ket. 42. § (1) bekezdése szerint az ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, továbbá az, aki az ügyben tanúvallomást tett, hatósági közvetítőként, az ügyfél képviselőjeként, hatósági tanúként vagy szakértőként járt el, valamint a szemletárgy birtokosa és a támogató.

(2) Az ügy másodfokú elintézésében nem vehet részt az, aki az ügy elintézésében első fokon részt vett.

(3) Az ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akitől nem várható el az ügy tárgyilagossá megítélése.

(4) Az ügy elintézésében nem vehet részt az a hatóság, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti. A hatóság nem válik kizárttá amiatt, mert a határozatban megállapított fizetési kötelezettség teljesítése az általa megjelölt számlára történik.

(5) A jegyző mint hatóság nem vehet részt annak a hatósági ügynek az elintézésében, amelyben az illetékességi területének az önkormányzata, az önkormányzat szerve vagy a polgármester ellenérdekű ügyfél, illetve a határozattal az illetékességi területének az önkormányzata, az önkormányzat szerve vagy a polgármester jogosulttá vagy kötelezetté válhat, vagy az eljárás tárgyával összefüggő kötelezettséget vállal.

(6) Az ügy elintézésében nem vehet részt az a hatóság, amelynek hatóság vezetőjével szemben kizárási ok merül fel.

43. § (1) Az ügyintéző a hatóság vezetőjének haladéktalanul, de legkésőbb az ok felmerülésétől számított öt napon belül köteles bejelenteni, ha vele szemben kizárási ok áll fenn. A kizárási okot a kizárási okról való tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül az ügyfél is bejelentheti. Ha az ügyfél nyilvánvalóan alaptalanul tesz kizárással irányuló bejelentést, vagy ugyanabban az eljárásban ugyanazon ügyintéző ellen ismételt alaptalan bejelentést tesz, őt a kizárást megtagadó végzésben eljárási bírsággal lehet sújtani.

(2) A kizárás tárgyában a hatóság vezetője dönt, szükség esetén más ügyintézőt jelöl ki, továbbá arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt el. A kizárás tárgyában hozott végzést az ügyféllel közölni kell.

(2a) A hatóság vezetője a kizárásról az eljárás megindításáról való értesítést megelőzően végzés kibocsátása nélkül dönt.

(3) Ha a hatóságnál nincs másik, megfelelő szakképzettséggel rendelkező ügyintéző, a felügyeleti szerv vezetője másik azonos hatáskörű hatóságot jelöl ki.

(4) Ha a kizárási ok a hatáskör gyakorlójával vagy a hatósággal szemben merül fel, a kizárási okot a felügyeleti szerv vezetőjének kell bejelenteni.

(5) Ha a kizárási ok a hatáskör gyakorlójával vagy a hatósággal szemben merül fel, az ügyben - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a felügyeleti szerv vezetője által kijelölt másik azonos hatáskörű hatóság jár el.

²⁸ A kizárás szabályait az Ákr. 22-24. §-ai tartalmazzák.

garanciája. Az Alaptörvény XXIV. cikk kifejezetten a részrehajlás nélküli (más szóval pártatlan), tisztességes módon intézett ügyről szól.

Ide kapcsolódóan fontos kérdés, hogy mennyi idő áll rendelkezésre a kizárásra irányuló bejelentés elbírálására. A Ket. 33. § (1) bekezdése úgy szól, hogy a határozatot, az eljárást megszüntető végzést, valamint a másodfokú döntést hozó hatóságnak az elsőfokú döntést megsemmisítő és új eljárásra utasító végzését az (5) bekezdésben meghatározott időponttól számított huszonegy napon belül kell meghozni és gondoskodni a döntés közléséről. Ennél rövidebb határidőt bármely jogszabály, hosszabbat pedig törvény állapíthat meg. Ha e törvény valamely eljárási cselekmény teljesítésének vagy végzés meghozatalának határidejéről nem rendelkezik, *a hatóság haladéktalanul, de legkésőbb nyolc napon belül gondoskodik arról, hogy az eljárási cselekményt teljesítse, vagy a végzést meghozza.*²⁹

Kérdésként merül fel az is, vajon a másik eljáró hatóság kijelöléséig, azaz a kizárásról szóló döntés meghozataláig eljárási kötelezettsége állt-e fenn a jegyzőnek.

Sem a Ket., sem később az Ákr. nem tartalmazott, illetve tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, mi történik addig, amíg nem születik döntés a kizárásról. A Ket. csupán annyit említett a 43. § (2) bekezdésében, hogy a hatóság vezetője szükség szerint arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt el.³⁰ Fontos körülmény, hogy jelen esetben – mellőzve természetesen azt, hogy értékeljük, vajon az elfogultság bejelentésének alapjául szolgáló körülmény joggal alapozza-e meg egy egész jegyzői hivatal kizárását – az elfogultság meglétét maga az eljáró hatóság jelentette be többször is felettes szervének.

Az Alkotmánybíróság a 17/2001. (VI. 1.) AB határozatában megállapította, hogy az akkor hatályos, a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 35. § (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásánál alkotmányos követelmény, hogy az a bíró, aki a vele szemben fennálló kizárási okot maga jelenti be, a bejelentés megtétele után az ügyben nem járhat el (37. § (1) bekezdés³¹)

A döntés indokolásában olvasható, hogy „(...) Más a helyzet viszont akkor, ha maga az eljáró személy jelenti be elfogultságát. Ezen bejelentés attól függetlenül nem hagy semmi kétséget az elfogultság fennállása felől, hogy a külső megítélő az elfogultság szubjektíve fennálló okát objektíve reálisnak tekintené-e. Itt tehát a bíró - előzetesen - maga mérlegeli, hogy a közte és az eljárás bármely résztvevője között fennálló kapcsolat elfogulttá teszi-e, avagy ki tudja zárni annak hatását az ítélkezési tevékenysége során. Ha nemleges válaszra jut, akkor ezt a Be. értelmében haladéktalanul be kell jelentenie: a bejelentés elmulasztásáért, illetve késedelmes teljesítéséért fegyelmi és anyagi felelősséggel tartozik [Be. 36. § (2) bekezdés].

Az ilyen értelmezés szembeszökően sértené a pártatlansággal kapcsolatos, már említett követelményt, miszerint el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében. Annak megengedése, hogy az elfogultságát bejelentő bíró bejelentését más (a bíróság elnöke vagy a bíróság másik tanácsa) felülbírálja és a bírót az ügy további intézésére utasítsa, azon elv ellen hatna, hogy a bírónak nem csak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látszania.”

A korábbi alkotmánybírói gyakorlatot megerősítő, és továbbgondoló 25/2013. (X.4.) AB határozat szerint „(...) a pártatlanság követelménye azt hivatott elősegíteni, hogy az ítélkező bíró az ügyben résztvevő felekkel szembeni elfogultságtól vagy előítéletektől mentesen bírálja el az ügyet és hozza meg döntését. A pártatlanság követelménye egyfelől a bíró magatartásával és hozzáállásával szembeni elvárásként jelentkezik. Másfelől azonban mérvét állít a jogszabályi környezettel szemben is. E mérce szerint az eljárási szabályoknak törekedniük szükséges minden olyan helyzet elkerülésére, amely a bíró pártatlanságát illetően jogos kétségeket ébreszthet. Ebből fakad, hogy a konkrét ügyben a bírónak nemcsak tárgyilagosan szükséges ítélkeznie, de a pártatlan ítélkezés látszatának megőrzése is feladata.”

²⁹Lényeges megjegyeznünk, hogy az Ákr. a hatóság vezetője által a kizárás tárgyában hozott döntésre nem állapít meg a kizárási szabályai között határidőt, így azt az 50. § (6) bekezdés alapján azonnal, de legkésőbb nyolc napon belül kell megtennie.

³⁰Ez a szabály megtalálható az Ákr. 24. § (2) bekezdésében is.

³¹A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 24. § (1) bekezdése, illetve a 2018. július 1-jével hatályba lépett, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 18. § (1) bekezdése is tartalmazza e szabályt.

A büntetőeljárásokat érthető módon szigorúbb garanciális keretek között kell lefolytatni, ugyanakkor a fenti értelmezés egy a közigazgatási hatósági eljárás során fennálló megegyező szituáció értelmezésénél is irányadó lehet.

Fentiek alapján megállapítjuk, hogy a lakóktól érkező elektronikus levelekben konkrét szórakozóhely működésével kapcsolatban kifejezetten kereskedelmi és zajvédelmi hatósági jogkör gyakorlását kezdeményezték, vagyis a százhalombattai jegyzőnek eljárás kötelezettsége keletkezett mind kereskedelmi, mind zajvédelmi hatóságként. Ugyanakkor a százhalombattai jegyző a beérkező lakossági bejelentést követően pár napon belül jelezte a felettes szervnek, hogy indokolt más eljáró hatóság kijelölése, így részéről mulasztás nem állapítható meg.

A Kormányhivatal Hatósági Osztályának eljárásával kapcsolatban:

Megállapítjuk, hogy a Hatósági Osztály eleget tett a felügyeleti intézkedés iránti kérelemnek abban a tekintetben, hogy 2016 júliusában tájékoztatást kért a százhalombattai jegyzőtől, és helytállóan állapította meg, hogy az üzemeltetés nyilvántartásba vételekor, valamint a zajkibocsátási határérték megállapításakor nem követett el mulasztást a jegyző.

Azonban a százhalombattai jegyző kizárásra irányuló kérelmében foglaltak, továbbá az a körülmény, hogy a Panaszos 2016. július 31-ei levelében ismételtén kérte a Kormányhivatal felettes szervként való eljárását a kereskedelmi hatósági eljárás tekintetében, indokolta volna, hogy a Hatósági Osztály a jegyzőt további nyilatkozattételre hívja fel. Tisztázni kellett volna, vajon a kereskedelmi hatóságként való eljárását is akadályozza-e a felterjesztett kizárási ok, vagy sem (az üzemeltető és az egyik önkormányzati képviselő testületi tag rokoni kapcsolata).

Megjegyezzük, mivel a százhalombattai jegyző az egész hivatalának elfoglaltságát jelentette be, így feltételezhető lett volna (már 2016 decembere előtt is), hogy a kizárási ok, amely indokolta a birtokvédelmi és a zajvédelmi igény elbírálásánál a kizárást, ugyanúgy akadályozza a kereskedelmi hatóságként való elfogulatlan eljárást.

Ugyanakkor a tényállás tisztázása helyett a Hatósági Osztály a jegyző 2016. július 4-én felterjesztett kérelmét 2016. július 22-én áttette a Főosztálynak.

Mindezek után a Hatósági Osztály a Miniszterelnökség megkeresésére - amely szintén a kereskedelmi hatósági eljárásra vonatkozott - a közben zajvédelmi hatóságként kijelölt Diósd Város Jegyzőjétől kért tájékoztatást 2016 szeptemberében. A beérkezett válasz alapján - amely kifejezetten utalt arra, hogy a Panaszos kéréseinek egy részét kereskedelmi hatósági jogkörben lehet orvosolni - úgy ítélte meg a Hatósági Osztály, hogy majd csak a zajvédelmi hatósági eljárást követően lehet eldönteni, indokolt-e a kereskedelmi hatósági eljárás.

Abban a tekintetben helytálló ez a megközelítés, hogy amennyiben a zajvédelmi hatósági eljárás során bebizonyosodik, hogy a szórakozóhely zajkibocsátása a határozatban megállapított határértéket meghaladó, lehetőség lesz a kereskedelmi hatósági eljárásban is szankcionálásra, ám nem szabad szem elől téveszteni azt sem, hogy a „veszélyes mértékű zaj” fogalomkörébe szabadidős zajforrások estén a határértékkel nem jellemezhető zaj is beletartozik. A bíróságok gyakorlatában³² évek óta elfogadott, hogy egy szórakozóhely éjszakai nyitva-tartásának korlátozása megalapozott lehet akkor is, ha a szórakozóhely látogatói által keltett zaj zavarja a környéken lakókat. Továbbá ugyanazon szórakozóhely működésével kapcsolatban egy időben folyamatban lehet mind a zajvédelmi mind a kereskedelmi hatósági eljárás is.

Nem elhanyagolható szempont az sem, hogy mind a beazonosítható magánszemélytől, mind a személyazonosságát nem felfedő Panaszostól beérkező lakossági bejelentések a szórakozóhely éjszakai nyitva-tartásának korlátozását kérték.

A zajvédelmi hatóságként eljáró diósdői jegyző az üzemeltető által elvégzett zajmérés eredményei alapján 2016 októberében megszüntette eljárását. Ám a lakossági bejelentések 2016 novemberében-decemberében továbbra is arról szóltak, hogy a zenés rendezvények túlzott hangerővel bírnak, a Hatósági Osztálynak pedig további három hónapnyi tényállás tisztázásra volt

³² Példaként említve Kúria Kfv. III. 37.723/2012., Kúria Kfv.II.37.761/2012/8. számú döntései.

szüksége ahhoz, hogy megállapítsa, a százhalmombattai jegyző elfogultsága mind a zajvédelmi mind a kereskedelmi hatósági eljárás pártatlan lefolytatását akadályozza.

Ismét hangsúlyozzuk, hogy a Ket. fentebb idézett szabálya alapján a Hatósági Osztálynak az elfogultságról szóló bejelentés beérkezését követő nyolc napon belül döntést kellett volna hoznia.

Azáltal, hogy az általános szabályok alapján illetékességgel rendelkező százhalmombattai jegyző már 2016 júliusában valószínűsítette, hogy elfogultsággal bír a szórakozóhely üzemeltetőjével szemben, és többszöri kérése ellenére a Hatósági Osztály mintegy nyolc hónapon keresztül nem jelölt ki helyette más kereskedelmi hatóságként, a jogállamiság elvéből következő jogbiztonság követelményével, a tisztességes eljárásból való joggal, az egészséges környezethez való joggal és a testi és lelki egészséghez való jog kapcsolatos visszásságot okozott.

A kereskedelmi hatósági eljárás jelenleg is folyamatban van, a zajkibocsátás értékeléséhez az érdi jegyző előfeltételnek tartja a diósi jegyző eljárásának kimenetelét.

Diósd Város Jegyzőjének eljárásával kapcsolatban:

Az iratok alapján a diósi jegyzőt eddig két alkalommal jelölték ki zajvédelmi hatóságként a panasszal érintett szórakozóhellyel kapcsolatban.

Az első kijelölés során hozott eljárást végzéssel megszüntette, mivel az üzemeltető által elvégzett szakértői zajmérés alapján nem volt kimutatható zajkibocsátási határérték túllépés, és a lakosok által megküldött – nem akkreditált módon elvégzett mérésekből származó – zajkibocsátási értékek között feszülő ellentét szakember bevonása nélkül feloldható volt.

A megszüntető végzést az iratok alapján csak a korábban birtokvédelmet is kért magánszemélynek és az üzemeltetőnek küldték meg, Panaszosnak nem. Ezzel kapcsolatban azonban nem állapítunk meg mulasztást, mivel Panaszos nem fedte fel személyazonosságát, és minden levelében hivatalbóli eljárást sürgetett, továbbá nem ismert előttünk, hogy ügyfélként történő bevonását kérte volna a jegyző eljárásába.

A jegyző a második kijelölése alapján lefolytatott eljárásában már zajszakértőt rendelt ki a szórakozóhely zajkibocsátásának ellenőrzésére, és annak eredménye alapján 5811-12/2017. számú határozatában az üzemeltetőt intézkedési terv - 2017. szeptember 30-ig történő - benyújtására kötelezte. A határozatban megállapításra került, hogy az üzemeltető a vendéglátóhelyen 2017. májusában és júniusában is veszélyes mértékű környezeti zajjal terhelte a környezetét, túllépve a számára meghatározott határértéket.

Amint arról korábban szó esett, a Zr. 26. § (1) bekezdése szerint a környezetvédelmi hatóság a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény szerinti környezetvédelmi bírságot a szabadidős zajforrás által okozott zajkibocsátási határérték túllépése esetén, a védendő terület jellegétől függően állapítja meg. A bírság az intézkedési terv végrehajtásának ideje alatt nem szabható ki.

Megállapítottuk, hogy az ügyben zaj-és rezgésbírságot az intézkedési terv végrehajtásáig a diósi jegyző nem állapított meg.

Hangsúlyoznunk kell, hogy bár a zajbírság nem egyedüli eleme a környezetvédelmi felelősségnek, de mint pénzbüntetés, kifejezetten arra irányul, hogy anyagi hátrány kilátásba helyezésével, illetve alkalmazásával érje el a kívánatosnak tartott követelmény minél teljesebb megvalósulását, a környezet védelmét. A bírságolás egyik céljaként kell tekintenünk, a környezetszennyező (zajszennyező) rászorítását a jogszabályi követelményeknek megfelelő magatartásra, ugyanis a zajbírság funkcióját tekintve szankció, míg az intézkedési terv épp a megelőzés elvét hivatott szolgálni, hogy annak megvalósítása által a jövőbeli jogszerű üzemeltetés feltételei biztosítva legyenek. Ehhez kapcsolódóan a Zr. egyértelműen fogalmazza meg, hogy csak az intézkedési terv végrehajtásának ideje alatt nem szabható ki zajbírság, tehát a jóváhagyott intézkedési tervre vonatkozik. Álláspontunk szerint az intézkedési terv elkészítésére kiadott kötelezés tehát nem képezi akadályát egy múltbéli túlzott zajkibocsátás esetén a zajbírság kiszabásának.

A diósdői jegyző azzal, hogy a 2017. májusi és júniusi zajmérés eredményei alapján (azaz, hogy a szórakozóhely éjszakai zajkibocsátása kapcsán 8 dB-es túllépést mértek mindkét alkalommal), nem szabott ki zajbírságot a jogállamiság elvéből következő jogbiztonság követelményével, a tisztességes eljárásból való joggal, az egészséges környezethez való joggal és a testi és lelki egészséghez való jog kapcsolatos visszásságot okozott.

Tényként rögzíthetjük, hogy az üzemeltető nem nyújtotta be a hatósághoz az előírt határidőre (2017. szeptember 30.) az intézkedési tervet, és a határidő lejárt előtt annak módosítását sem kérte, a jegyző pedig a határidő leteltét követően hivatalból nem intézkedett a kötelezés végrehajtása iránt. Az intézkedési terv benyújtására több mint két hónapos csúszással került sor, 2017. december 8-án.

Felhívjuk a figyelmet, hogy a hivatalbóliség elve az eljárás megindításától, az eljárás lefolytatásán keresztül, annak befejezéséig, illetve a született döntés végrehajtásáig érvényesülő közigazgatási elv. A konkrét ügyben a jegyzőnek a Ket. szerinti eljárási bírságot³³ kellett volna kiszabnia (egyidejűleg új teljesítési határidőt megállapítva), továbbá lehetősége lett volna a Zr. szerinti zajbírság kiszabására is.

A rendelkezésünkre álló információk alapján megállapítjuk, hogy a diósdői jegyző azzal, hogy nem intézkedett az 5811-12/2017. számú határozatában foglaltak teljesítésének kikényszerítésével kapcsolatban, a jogállamiság elvéből következő jogbiztonság követelményével, a tisztességes eljárásból való joggal, az egészséges környezethez való joggal és a testi és lelki egészséghez való jog kapcsolatos visszásságot okozott.

Megemlítjük, hogy a közigazgatási végrehajtás jelenleg hatályos szabályozását a 2018. január 1-jével hatályba lépett Ákr. 131-138. §-ai tartalmazzák, amelyek nem jelentenek a hatósági döntések végrehajtására vonatkozó átfogó saját szabályozást, hanem az általános eljárási szabályokhoz és a Vht. előírásaihoz képest állapítanak meg végrehajtás-specifikus rendelkezéseket. Az Ákr. szerint a törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni, ugyanakkor szabályait a végrehajtásra vonatkozóan a hatálybalépésekor még el nem rendelt, és a hatálybalépésekor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kell. A meghatározott cselekmény végrehajtásának, mint különleges végrehajtásnak a szabályait a Vht. 172-177. §-ai³⁴ tartalmazzák.

Összefoglalva kiemeljük, hogy a Nemzeti Környezetvédelmi Program³⁵ hangsúlyozza, hogy a településeken a lakosság számára veszélyes vagy károsító zajterhelések csökkentését aktív vagy passzív módon, különböző műszaki megoldással, adminisztratív eszközzel, illetve ezek kombinált alkalmazásával lehet biztosítani. A konkrét ügyben elért tárt információk szerint a panaszolt szórakozóhelyen rendszeresen a késő hajnalig tartó zenés rendezvények, amelyek hangereje több alkalommal is veszélyes mértékű környezeti zajjal terhelte a környezetét, ezzel a lakosság éjszakai nyugalomát, zavartalan pihenésük biztosítását akadályozta. Kiemeljük, hogy a környezeti konfliktus

³³Ket. 127. § (1) Az elsőfokú hatóság hivatalból indult eljárásban hivatalból, kérelemre indult eljárásban az ügyfél kérelmére vizsgálja, illetve - ha a kérelemre indult eljárásban az ügyfél erre irányuló kérelmet nem terjesztett elő, a hatóság azonban az eljárást hivatalból is lefolytathatta volna - vizsgálhatja a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítését. Ha a teljesítés a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, szükség esetén a hatóság a teljesítési határidő leteltét, kérelemre indult eljárásban az ellenőrzés iránti kérelem beérkezését követő nyolc napon belül hatósági ellenőrzést tart.

(2) Az elsőfokú hatóság megindítja a végrehajtást, ha megállapította, hogy a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítése határidőre nem vagy csak részben, vagy nem az előírásoknak megfelelően történt.

134. § Ha a végrehajtás meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) irányul, a teljesítés elmaradása esetén a végrehajtást foganatosító szerv

d) ha a teljesítés elmaradása a kötelezettnek felróható, a kötelezettel szemben vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai vizsgálata nélkül eljárási bírságot szabhat ki.

³⁴Vht. 172. § (1) Ha a végrehajtás meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra, tűrésre, abbahagyásra (a továbbiakban: meghatározott cselekményre) irányul, a bíróság a végrehajtható okiratban az adóst, illetőleg a kötelezettet (e fejezetben a továbbiakban: kötelezett) - megfelelő határidő kitérésével - felhívja az önkéntes teljesítésre.

173. § (2) A teljesítés elmaradása esetén a végrehajtó a végrehajtást kérő közlését és a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet haladéktalanul beértesíti a végrehajtást foganatosító bírósághoz.

174. § A bíróság végzéssel határoz a végrehajtás módjáról, így:

c) a kötelezettel szemben 500 000 Ft-ig terjedő pénzbírságot szabhat ki,

177. § (1) A bíróság a végrehajtásnak a 174. §-ban felsorolt azt a módját köteles elrendelni, amely - az ügy körülményeit figyelembe véve - a leghatékonyabban mozdítja elő a kötelezettség teljesítését.

³⁵Ld.: 27/2015. (VI. 17.) OGY határozat

évek óta megoldatlan, az eljáró hatóságok kijelölése elhúzódott, ennek mintegy következtében az eljárások hosszú ideje folyamatban vannak. Hangsúlyoznunk kell azt is, hogy az üzemeltető késedelmesen nyújtotta be az intézkedési tervet, melyet a hatóság elfogadott, ugyanakkor ellenőrző zajmérést nem végzett.

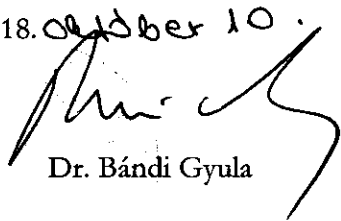
Hangsúlyoznunk kell, hogy az Ákr. 6. § (1) bekezdése szerint az eljárás valamennyi résztvevője köteles jóhiszeműen eljárni és a többi résztvevővel együttműködni. A Kvt. 10. § (1) bekezdése értelmében az állami szervek, a helyi önkormányzatok, a természetes személyek és szervezetek, a gazdálkodást végző szervezetek és mindezek érdekvédelmi szervezetei, valamint más intézmények együttműködni kötelesek a környezet védelmében. Az együttműködési jog és kötelezettség kiterjed a környezetvédelmi feladatok megoldásának minden szakaszára. A törvény 46. § (1) bekezdése – többek között - rögzíti, hogy a települési önkormányzat a környezet védelme érdekében biztosítja a környezet védelmét szolgáló jogszabályok végrehajtását, ellátja a hatáskörébe utalt hatósági feladatokat, valamint együttműködik a környezetvédelmi feladatot ellátó egyéb hatóságokkal, más önkormányzatokkal, egyesületekkel. *A lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való joguknak biztosítása érdekében kívánatosnak tartjuk, hogy a diósdói és az érdi jegyző együttműködésükkel segítsék elő a vendéglátóhely működéséből eredő konfliktus mielőbbi és hatékony megoldását.*

A Zr. 18. §-a szerint, ha az üzemeltető az intézkedési tervet kijelölt határidőre nem vagy csak részben hajtja végre, illetve a zaj az intézkedések ellenére is túllépi az előírt határértéket - a közüzemi létesítmények, valamint a közlekedési vonalas létesítmények kivételével - a környezetvédelmi hatóság a tevékenységet: a) 1-6 dB túllépés között korlátozza, b) 7-10 dB túllépés között felfüggeszti, c) 10 dB túllépés felett megtiltja.

Intézkedéseink

1. A vizsgálat során feltárt alapvető jogokkal összefüggő visszásság jövőbeni elkerülése érdekében az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján felkérjük a Pest Megyei Kormányhivatal vezetőjét, hogy a jövőben nagyobb körültekintéssel járjon el az eljáró hatóság kizárásának körülményei vizsgálatakor.
2. A vizsgálat során feltárt alapvető jogokkal összefüggő visszásság orvoslása, jövőbeni elkerülése érdekében az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján felkérjük Diósd Város Jegyzőjét, hogy
 - a vizsgált ügyben soron kívül ellenőrizze a zajkibocsátási határértéket,
 - a jövőben zajkibocsátási határérték túllépése esetén éljen a zajbírság kiszabására vonatkozó szakterületi szabályok adta lehetőségeivel, valamint
 - veszélyes mértékű zajkibocsátás megszüntetése érdekében előírt intézkedési terv határidőben történő benyújtásának elmulasztása esetén eljárási bírság kiszabásával mozdítsa elő a határozatban foglaltak mielőbbi teljesítését, illetve
 - ha az üzemeltető az intézkedési tervet a kijelölt határidőre nem vagy csak részben hajtja végre, illetve a zaj az intézkedések ellenére is túllépi az előírt határértéket, a Zr. 18. §-a alapján hozzon döntést.

Budapest, 2018. október 10.

Dr. Bándi Gyula

